

Bogusław Abramek

Widoradz, pow. Wieluń

Informator Archeologiczny : badania 4, 216

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

obecnie na zboczu wału. Polepa ta świadczy o powtórny pożarze grodziska.

Grodzisko jest interesującym obiektem kilkufazowym i dobrze zachowanym. Na podstawie niewielkiego materiału ceramicznego można wnosić, że najstarsze warstwy, znajdujące się na złożu wtórnym pochodzą z wczesnej epoki żelaza i z pierwszych wieków n.e. Następnie reprezentowana jest wczesnośredniowieczna ceramika lepiąca ręcznie (VI—XI w.) i ceramika obtaczana na kole typu mazowieckiego z końca XI i XII—XIII w. Dokładniejsze ustalenie chronologii pozostawić należy do czasu zbadania większej przestrzeni obiektu.

WIDORADZ, pow. Wieluń

Muzeum Ziemi Wieluńskiej
w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek. Finansowało Muzeum Ziemi Wieluńskiej. Czwarty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne i średniowieczne.

Tegoroczne badania prowadzone były na terenie majdanu w sąsiedztwie wykopów z roku 1969. W każdym z przebadanych odcinków znajdowały się w obrębie warstwy I mniej lub bardziej zagęszczone bruki kamienne, którymi zapewne wykładano dziedziniec zamkowy z uwagi na dużą wilgotność podłoża. Ponadto w warstwie tej znaleziono — tak jak w poprzednich latach — dużo ułamków naczyń, kości zwierzęcych oraz zabytków metalowych, głównie groty bełtów, noży i różnych okuć.

W licznej grupie ceramiki znalazł się fragment naczynia zasobowego o szerokim i zgrubiałym brzegu, prawdopodobnie ręcznie lepionego. W przeważającej większości wypadków, na kołnierzach naczyń obtaczanych obserwujemy w dalszym ciągu zdobienie ornamentem falistym.

Warstwa II, zalegająca pod warstwą pierwszą, datowana dotychczas na V — VI wiek, dostarczyła w bieżącym roku dość bogatego materiału ceramicznego. Pod tą warstwą natrafiono w jednym z odcinków na niewielką jamę kształtu gruszkowatego, której ścianki wyłożone były gałkami, niemal całkowicie już spalonymi. Wnętrze jamy wypełniał jasny iłowaty piasek (taki sam jak calec), w którym znaleziono fragmenty kilku naczyń ręcznie lepionych. Gлина była słabo wypalona i zawierała grubą domieszkę. Sposób wykonania tych naczyń zdaje się potwierdzać dotychczasową chronologię warstwy II. Przy eksploracji tej jamy odniosło się wrażenie, że stanowiła ona rodzaj jakiegoś schowka.

W przyszłym roku badania będą prowadzone jeszcze na terenie majdanu i wałów IV i III.